

L'estratègia de Miquel Roca

Miquel Roca ja ha dit adéu a Madrid per dedicar-se de ple a la cursa per l'alcaldia de Barcelona. EL TEMPS explica com treballa el candidat de CiU per desplaçar Pasqual Maragall del consistori.

RAFA GIL

El 27 de desembre passat Miquel Roca deia adéu a l'hemicicle del Congrés dels Diputats, després de disset anys d'activitat ininterrompuda. Sense gaire litúrgia, però amb aplaudiments, abandonava la tribuna des de la qual ha aconseguit un protagonisme decisiu, tant en la configuració de l'ordre constitucional vigent, com en les successives polítiques d'estat que s'hi han anat succeint. Però aquest protagonisme no s'ha arribat a traduir mai en l'exercici de cap càrrec de govern, ni en la política espanyola ni en la catalana. Ara Roca ha decidit de fer el salt. Ha optat per jugar a fons en la cursa a l'alcaldia de Barcelona i arribar a governar la segona institució en importància del Principat de Catalunya. I ho ha decidit sense xarxa de seguretat, per donar la màxima credibilitat a la seva opció. L'objectiu de Roca és ara Barcelona. De la Carrera de San Jerónimo a la plaça de Sant Jaume, una plaça que sempre s'ha resistit al projecte convergent i on han topat pesos pesants de la família nacionalista com Ramon Trias Fargas i Josep Maria Cullell.

Roca porta la maleta més plena que els seus predecessors en aquest combat per Barcelona. Els disset anys de política a Madrid li donen la possibilitat d'enfrontar-se de tu a tu amb Maragall. Però per desbancar l'alcalde olímpic no n'hi ha prou de ser el polític català més brillant del front espanyol, ni el negociador més hàbil, ni haver estat un dels pares de la constitució espanyola. I per això Roca, sense refiar-se de l'emboïllat de prestigi que li dona el seu currículum polític, i abocant tota la seva experiència en el nou desafiament, ha convertit la seva opció municipal en prioritària i exclusiva. Amb el començament de l'any 1995 el secretari general de Convergència té l'agenda neta, reservada durant els cinc mesos vinents a un sol objectiu: l'alcaldia. Però l'agenda de Roca ja fa temps que no és unilineal, que hi compartien pàgina Madrid i Barcelona. Després de ser designat alcaldable del seu partit, el juliol passat,

La pugna per la batllia de Barcelona ja ha començat. Les enquestes mostren un resultat incert: la brega serà aferrissada.

va començar a preparar la seva estratègia municipal amb el seu equip de col·laboradors més pròxims.

Segons l'estratègia de Roca caldria arribar a la campanya electoral de les municipals, assenyalades per a final de maig, havent visitat com a mínim dues vegades cada districte de la ciutat. Visita que encara repetirà, una vegada més, durant la campanya electoral. Aquestes visites van començar el setembre passat i tenen una triple funció: primera, fer-se a conèixer com a candidat; Roca és un polític conegut entre els barcelonins però molts d'ells no saben encara que opta a l'alcaldia de la ciutat. Segona, les visites tenen també la funció d'escoltar i anar prenent nota de les necessitats, les queixes i les opinions dels barcelonins, moltes de les quals serviran per a elaborar el programa electoral de CiU a Barcelona. Tercera, aquestes visites serveixen també de rodatge del candidat, de camp de proves i d'aprenentatge. No és igual ocupar un escó del Congrés que anar a un barri, o estar davant una parada de peix en un mercat.

Del mercat a la llar d'avis. Acabat el 1994, Roca ja ha visitat una vegada tots els districtes de la ciutat. Cada visita a un districte de Barcelona té una estructura similar, que es va repetint. La visita comença a primera hora del matí a un mercat municipal. Roca es passeja, es deixa veure i escolta. Això mateix es repeteix en un segon mercat del mateix districte. Després hi ha programada una reunió amb una entitat important del districte o una associació de comerciants. Per dinar, no hi ha pausa i Roca fa un àpat de treball en què comparteix taula amb persones que hi seuen a títol individual, la majoria de les quals no són de CDC, sinó

Miquel Roca ja ha visitat una vegada tots els districtes de Barcelona. Són visites discretes, sense gaire rebombori, destinades a fer-se conèixer i a conèixer els problemes i les necessitats dels barcelonins.

que poden ser persones actives del barri, dirigents d'entitats cíviqes o populars, representants de col·lectius de veïns afectats per algun problema, o també de comissions de festes del barri, per exemple. En aquests dinars, el candidat de CiU no fa promeses ni exposa programa, sinó que principalment escolta i deixa la campanya per a més endavant. La intenció de Roca és de conèixer la realitat al més fidelment possible, i per això estimula que els consultats s'expressin lliurement, sense sentir-se coaccionats. És per aquesta raó que fins ara Roca ha evitat de donar publicitat a aquestes visites, que ha fet discretament, sense fer fressa i sobretot sense la premsa. La tarda comença normalment a una residència de gent gran, fet que ha repetit en molts dels districtes on ha anat, i la resta d'hores es reparteixen en reunions amb associacions o grups de veïns, fins ben entrat el vespre, quan el candidat se'n torna a casa. Naturalment, no hi ha dues visites amb un ordre del dia igual, però el mercat, la residència d'avis, les associacions de veïns, les associacions de comerciants i els col·lectius de veïns afectats tenen un lloc fix en l'ordre del dia de cada itinerari ciutadà.

En aquestes visites als districtes, Roca va acompanyat d'algun representant de l'executiva de Barcelona de CDC, que normalment és Víctor Vila, del regidor de CiU adscrit al districte corresponent, del president del districte, en cas que hi governi CiU, o d'algun conseller municipal. El grup, que per voluntat expressa de Roca no és gaire nombrós, el completen Jaume Ciurana, membre de l'executiva nacional de CDC i regidor a l'Ajuntament de Barcelona, Artur Mas, president del grup municipal de CiU, i Joan Puigdollers, portaveu del grup municipal. Als dinars, el grup es redueix considerablement, per a afavorir el diàleg. Cada visita és preparada minuciosament, preparació en què intervenen diversos nivells de l'òrbita convergent. En el disseny de l'itinerari i en la selecció de les reunions, hi intervenen la secció de CDC del districte visitat, els representants de CiU del districte i el grup de col·laboradors de Roca. L'últim responsable de tancar l'agenda del dia és Joan Puigdollers. A l'equip de col·laboradors de Roca, s'hi incorporarà abans de gaire Pere Esteve, responsable de comunicació de CDC i director de la campanya electoral de les municipals.

La primera ronda de visites als barris ha servit al candidat de CiU per a copsar les primeres queixes i reivindicacions dels ciutadans de diversos sectors. Algunes d'aquestes qüestions ja han estat incorporades per Roca en els seus primers discursos sobre política municipal en forma de propostes programàtiques. Als mercats municipals, els venedors demanen sovint més inversions de l'ajuntament i un increment de la vigilància. La seguretat també és una

qüestió que preocupa moltes associacions de veïns, segons que expliquen els col·laboradors de l'alcalde. En aquest terreny Roca ja ha anunciat, com una de les seves propostes destacades, la creació d'una policia de barri, més acostada al ciutadà i més eficaç. En el sector del comerç preocupa la venda ambulants i també, de forma especial, la proliferació de grans superfícies comercials a Barcelona i rodalies. Les primeres intervencions públiques del candidat de CiU han estat sensibles a aquesta petició i Roca ha assegurat que, en cas de ser alcalde, no autoritzarà la instal·lació de cap superfície comercial nova a la ciutat.

Els delegats de serveis. L'equip de Roca també ha copsat en aquestes primeres visites que, en general, el ciutadà barceloní troba que el seu ajuntament és una administració massa llunyana, sensació que igualment li fa el regidor de districte. L'alternativa proposada amb vista a les eleccions a fi de pal·liar aquest allunyament és de transformar radicalment l'estructura de l'ajuntament i el paper dels regidors de districte. En l'actual estructura municipal els regidors de districte també ho són d'un àmbit concret de la Casa Gran. L'equip de Roca proposa de canviar tot això, amb la finalitat d'acostar més l'administració municipal al ciutadà. En el model de CiU, el regidor de districte tindrà dedicació exclusiva i no dirigirà cap àrea de govern a l'ajuntament. La resta de regidors es repartiran les carteres del govern, de manera que cada regidor tindrà més d'una cartera. Per reforçar el govern municipal, cada àrea tindrà un delegat de serveis, sobre el qual recaurà la responsabilitat de la gestió. El perfil de delegat que busca Roca és una persona d'eficàcia reconeguda i amb un cert renom en el sector del qual serà responsable. Fins ara han sortit a la llum quatre possibles noms —no tots confirmats oficialment—, per ocupar quatre àrees: Joan Anton Solans a Urbanisme, Xavier Bru de Sala a Cultura, Carles Trullols a Esports, i Jaume Aubia a Sanitat. L'equip de Roca ja té també perfilat un cinquè delegat de serveis, concretament el de Joventut, que seria Joan Batlle, responsable de l'entitat Movibaix.

A punt de començar la recta final de la cursa electoral, que sotmetrà Barcelona a la contesa municipal més disputada des de la transició, Miquel Roca ja té definits els eixos del seu discurs. Eixos que han anat sortint en els seus principals discursos municipals pronunciats fins ara, concretament en la seva proclamació pel Consell de Barcelona de CDC (juliol 94),

Artur Mas ocuparà el segon lloc de la llista municipal de CiU a Barcelona. Juntament amb els regidors Joan Puigdollers i Jaume Ciurana, Mas forma part de l'equip de col·laboradors de Roca en la campanya municipal.

en la cloenda de la Conferència de Política Municipal de CDC (octubre 94), i en la conferència pronunciada a l'entitat Amics de la Ciutat (novembre 94). Tots tres discursos segueixen les mateixes línies programàtiques: fer de Barcelona la capital de Catalunya, fer de Barcelona la capital de la Mediterrània, fer de Barcelona una ciutat descentralitzada i al servei dels barris, fer de Barcelona una ciutat amb qualitat de vida, i fer de Barcelona una ciutat dinàmica econòmicament. Roca basa el seu discurs pre-electoral en la necessitat d'un canvi al consistori barceloní que torni la il·lusió al

ARXIU govern de la ciutat, perquè segons ell el projecte de Maragall es va exhaurir al 1992. Ofereix el seu bagatge d'home dialogant i bon negociador per resoldre la conflictivitat institucional entre Ajuntament de Barcelona i Generalitat, i el seu tarannà nacionalista per salvar la distància existent entre Barcelona i Catalunya. Fer de Barcelona la capital de Catalunya ha estat, juntament amb el de la qualitat de vida, el missatge que l'alcalde de CiU més ha remarcat. Segons Roca, Maragall ha enfrontat Barcelona a la resta del Principat. "Volem una Barcelona forta, per servir una Catalunya forta; i ens satisfarà fer més forta Catalunya perquè només així trobarem la força que Barcelona necessita per posar-la al servei dels seus propis ciutadans", va dir Roca el dia que va ser proclamat alcalde. La qualitat de vida també és un objectiu que Roca no es cansa de repetir. Pel candidat de CiU la política de Maragall s'ha limitat a la façana, a la monumentalitat de les grans infraestructures, però no ha tingut en compte els interiors, els problemes quotidians més immediats de la gent. Roca proposa de passar "de la Barcelona per a veure a la Barcelona per a viure-hi".

Fins ara, asseguren els seus col·laboradors, Roca ha entrat bé als barris. El fet de ser una cara pública i destacada de la política espanyola, amb una presència mediàtica important, fa que no sigui un desconegut, hàndicap que havien hagut de superar els seus predecessors de coalició. Les enquestes publicades fins ara, el deixen en un bon punt de partida en aquesta cursa que tot just comença, empatat amb Maragall. Però el resultat de les urnes que s'ompliran el 28 de maig és molt incert encara. I no sols depèn de qui guanyi sinó també de quants regidors obtinguin la resta de formacions amb representació al consistori: IC, el PP i potser ERC. Els dos grans hauran de buscar un soci minoritari per apuntalar el seu govern, si bé tampoc no es pot descartar un govern en minoria amb suports puntuals.

Pere Martí